

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

fratres & cæ. Idè Gerson dans remedium contra detractionem, inquit: Cogitet primùm detractor propriam suam fragilitatem & defectum. nam iustus in principio est accusator sui ipsius. Deindè cogitet, si fortè fuisset ipse in tali statu & occasione, sicut ille fuit, similiter cecidisset. Est enim multiplex occasio peccandi, deindè cogitet, quàm periculosum sit alienum seruum iudicare, qui Domino stat aut cadit, Romanor. 14.

CAPVT XVII.

ARGVMENTA.

1. *Quid sit mendacium.*
2. *Cui similis sit mendaciloquus.*
3. *Quam grauitur puniatur à Deo.*

1. **M**ENDACIUM est falsa locutio contra veritatem & conscientiam fallens, & hoc maximè prohibuit Deus, cū dicit Mat. quinto: Sit sermo vester, Est est, Non non. Et Zachar. 8. Loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo. Hæc verba ad Ephes. quarto repetit Apostolus, & adiungit, quando inuicem sumus membra, Anima enim nostra nihil adè desiderat, quàm scire veritatē in rebus omnib. sed hoc quod homo desiderat, i. veritatē ab alijs, ipse non dicit alijs: hoc enim vitium mentiendi venit à Diabolo, qui primum commisit mendacium, Gen. 3. inquit: Nequaquam moriemini &c. vnde dicitur pater mendacij, & Spiritus mendax. Quotquot ergo mendacijs assueuerunt, filij sunt diaboli, sicut Christus exprobrat Iudæis: è diuerso qui filij DEI sunt, veritatem amant & loquuntur & cæt. Est triplex mendacium: Iocosum, quod licet sit sine damno alterius, id est, dum recitatur fabula, est tamē verbum ociosum, de quo homo cogitur reddere rationem,

Ioan. 8.

3. Reg. 22.

Ioan. 8.

nem, Matth. 12. deindè est mendacium officiosum, id est, non d' ter, quale erat obstetricū in Aegypto, Exo. 1. & Michol vxoris Dauidis, 1. Reg. 19. Tertio est perniciosum mendacium ad fallendum & decipiendum proximum, quale erat mendacium Iudæorum, quod spargebant de discipulis Christi, quòd corpus ipsius ex sepulchro furati essent. Eiusmodi mendacia multum sunt perniciosa fidei, & veritatē impediunt &c. Matt. 28. lingua hominis multa in se habet periculosa vitia, nempe mendacium, detractionem, maledicentiam, adulationem, turpiloquium. De adulatione autem dicitur Eccles. 7. Melius est à sapiente corrigi, quàm stultorum adulatione decipi, hoc vitio adulationis paucissimi hominum carent &cæt. Huiusmodi verò plerunque inueniuntur in aulis principum ac regum, & sunt pestes nocentissime, neque aliquid nocentius inuenitur lingua adulationis. Psalm 54. Molliti sunt sermones eius super oleum. Ideò Ezech. 13. maximè inuehitur contra adultores, dicens: Hæc dicit Dominus, Væ qui consuunt puluillos sub omni cubito &c. Esai. 3. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt. est quoque vitium linguæ, in sermone & verbis esse bilinguem, quod parit omne malum. Proverb. 8. Os bilingue derestor, hoc vitium maximè abominatur Apostolus 1. Timot. 3. & qui tales sunt, indignos dicit episcopatu. & Iacob. 3. cōtra hoc vitium inuehitur, vt suprà recēsuimus, & Apostolus 2. Thes. 2. inquit: Ideò mittet illis Deus operationem erroris, vt credant mendacio, & iudicentur omnes qui nō crediderunt veritati, sed cōsenserunt iniquitati Qui enim dulcem veritatem cōtemnit, dignus est vt mendacijs satietur.

Secundò, lingua mendax similis est scintillæ ignis, quæ totam syluam accendit: item lingua intemperans est peior serpentibus, volucris & bestijs, quæ domari possunt: sed linguam nemo domare potest.

tem nulla scaturigo simul emittit dulcē & amaram aquam, nec ficus uvas producit, nec vitis ficus: lingua verò hominis mendaciloqui ex vno ore calidum & frigidum profert, id est, benedictionem & maledictionem, veritatem & mendacium &cæt. Est autem homo intemperantis linguæ, similis equo sine freno, & naui sine gubernaculo, eò quòd nō regitur nec domatur. Est quoque similis falsæ monetæ, quæ in superficie apparet esse bona, & sicut gratior ac preciosior est moneta bona, quàm falsa, ita homo verax præualet mendaci. Gerson maluit aliquem esse luxuriosum aut vinosum, quàm mendacem, eò quòd vitia cessarent in senectute: sed mendacium adhæret & sepulcrum ingreditur &c.

3. Tertio, pœna mendacij est perditio salutis. Psal. 5. Odisti omnes qui operantur iniquitatem, & perdes illos qui loquuntur mendacium. & Prouerb. 12. Abominatio est Deo labia mēdacia, sicut hominibus est abominatio, si cui os vel anima scœteat, aut qui morbo aliquo affectus est: ita Deo abominabilis est mendax: est quoque mendacium venenum animæ lætifera, iuxta illud Sapient. 1. Os quod mentitur, occidit animam. Præterea Matth. 5. Christus beatificat pacificos, quòd filij Dei vocabuntur. Qui ergò per conficta sua mendacia seminant odia, iurgia & pugnam inter proximum, illi sunt filij diaboli. Est enim proprium mentientium, vt semper rem magis exaggerent, & aliquid addant ad concitandas aliorū mentes, sicut occiso vno filio Dauidis, fama peruenit ad ipsum, quòd Absalon percussisset omnes filios Dauidis, 2. Regum 13. sed **DEVS** vt plurimum vlciscitur mendacium in ipso auctore, ita vt malum quod per mendacium alteri intendebat, in caput ipsius redundat: sicut contigit Haman, qui per mendacium impetrauit à rege, vt omnes Iudæi vno die occiderentur. Sed hoc malum consilium & mendacium ipsi
fuit

fuit pessimum, suspensus enim fuit &c. Hester 7. sed hoc vitium hodiè ita commune est, vt non reputetur amplius pro peccato. Osee 4. Maledictum, mendacium, homicidium, furtum inundauerunt &c. Quia igitur Deo & hominibus facit abominabilem, maxime fugiendum est &c.

CAPVT XVIII.
ARGVMENTA.

1. *De peccato gula, quid sit.*
2. *Quomodo in principio mundi & maiores nostri fuerint abstinentes.*
3. *Quae mala sequantur ex gula.*

Rimò gula est inordinata & nō necessaria cupiditas potandi ac vorandi: & ex hoc vitio primum hominis peccatum est cōpletum, Genes. 3. vndè posteritas infinitis malis & ærumnis affecta est, & in perpetuum fuisset cum corpore & anima damnata, nisi promissum semen, quod est Christus, eam saluasset, Gal. 3. ideò Christus Lu. 21. prohibet gulam, inquit: Attendite ne grauētur corda vestra crapula & ebrietate, & curis huius mundi. & Apost. Rom. 13. Non in commensationibus, inquit &c. Olim apud gentiles fuit secta Epicureorum, quæ existimabat summam beatitudinem consistere in voluptate & crapula: Christus autem beatos censet qui lugent, Matth. 5. nam veniet quod Esaias dicit cap. 22. Vocabit Dominus ad fletum, planctum, & cilicium, &c. Sed ecce gaudium & lætitia, occidere vitulos, & mactare arietes, comedere carnes, & bibere vinum, dicentes: Comedamus & bibamus, cras enim moriemur &c. huic autē peccato deseruiūt omnes athæi, qui nō credunt aliam vitā esse post hanc vitam, iuxta dictū illorum:

NON EST ALIA VITA POST HANC VITAM. Ede,